

avskrift av orig., som är i blyerts.

ACC. N:R. M. 7668 : 1-16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Mbo Adress: Sköda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941. Född år 1880 i Vislanda

Ljälvsbiografi (forts. fr. M. 7667.)

Var dagslivet under vintern.

s. 1-16.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

7668

7.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941 Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vardagslivet under vintern.

Då utegärningen var slut på hösten och linet var brutit och skäckt, började mor på allvar med innegärningen. Den gamla regeln: "En ska inte göra kvälla före Meckelmesse, å inte otta före Helnamesse", följde mina föräldrar i huvudsak. Far började aldrig ottetröska före denna tid, därför att han ej behövde vara rädd för "Ola Krok". (d.v.s. att brödsäden tog slut före Olofsmesse), emedan han hade en skörd brödsäd i förlag för varje år. Denna försiktighet hade de gamle fått lära sig, då det var nödår.

Mor började alltid med att häckla linet. En "lock" lin delades då i små "nypplingar", som först "nycktades" och sen "häcklades" på en "häckla". Det första linet som avhäcklades kallades toppblånor och det andra "blånor". Mina systrar, Martina och Ida skulle spinna toppblånor och skäcktefall, för detta garn skulle vara till "öv" (inslag). Men de fingo även spinna blånor. Mor ville helst spinna tågorna själv, emedan detta garn alltid skulle vara till "öv."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 7668:2

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941 Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Medan systrarna spunno toppblånor, spann mor ull till inslag till klädningstyg, jag skulle då kårda åt mor så fort hon spann. Mor var synnerligen duktig till att spinna såväl lin som ull, och när man skulle "fö" henne med ullkårdor, fick man taga varje menut i akt. Hade man kårdar i förväg, gick det att klara sig, därför måste man vara flitig till att kårda när hon lagade mat. Men ibland tyckte mor det var synd om mig, så hon hjälpte mig kårda.

Då karana ottetrask, steg de upp tidigt på ottan och började tröska. Då de fyrtrask fingo mina systrar Ida och Martina hjälpa till. Mor steg då upp vid fyra tiden på morgonen och kokte kaffe och bakte våfflor till dem. Innan tröskfolket gick ut på logen på ottan, fingo de äta söt mjölk och smörgås, som mor satt på matbordet om kvällen.

När tröskfolket druckit kaffe, satte mor sig att spinna, och de andra trask till dager. Vid half niotiden var det darramål. Till detta mål under vintern hade mor oftast brynt fläsk eller korv jämte någon stuvning, såsom stuvad eller stekt potatis, stuvad kål eller kålrötter, pärplättar(potatis-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7668:3

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941 Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

plättar), uppstekt stärkelsepannkaka, "stärkelsedoppa", eller "rostat bröd", "stinkakor", eller torkat fårkött med pepparrot, samt groft bröd och handskummad mjölk. Till middag om vintern: Potatis, skalad eller oskalad, med kokt eller stekt fläsk eller salt sitt med sås. Oftast hade mor "mosadoppa" (surmos¹) blandat 1) osockrad i grädde eller mjölk) istället för annan sås. Hon hade även lingonmos andra rätter för omväxling, såsom potatissoppa kokt av saltat och rökt oxkött, ärt- bön- eller grynvälling (av kron eller risgryn). Till de båda förstnämnda vällingarna hade mor kokt fläsk, och till den sistnämnda salt sill eller isterband. Ibland hade mor kål och fläsk till middag, och ibland potatisgröt eller rotmos med korv, etc. Till andre rätt hade mor oftast handskummad mjölk och surmos, eller enbart mjölk, tjockvassle eller fruktsoppa, etc. Detta mål avåts kl. halv 2. Kvällsmaten var färdig vid sjutiden på vkällen. Detta mål bestod i huvudsak av korngrynsgröt kokt i vatten eller skummjölk, handskummad mjölk och groft bröd samt antingen fläsk, salt sill eller ost. Merafton åt man ej under vintern. Kaffe till merafton ¹⁾ Både vinter och sommar kom ej i bruk i vårt hem

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

M 7668:4

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941 Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

förrän i början på 1890-talet. Mina äldsta syskon har talat om, att då de voro barn, hade mor kaffe till frukost endast om söndagarna. Och detta var en allmän sed på den tiden.

Om dagarna ^{de kvällarna} ej trask, voro de i skogen och arbetade, och då fingo jag och mina systrar sköta om sysslorna i ladugården. Och därimellan skulle systrarna väva eller spinna, och jag skulle "spolta tutor", eller väva band eller sticka eller virka eller *slinga*. Ingen fick vara sysslolös i vårt hem.

Då det var nyfallen snö, skulle vi flickor skotta vägar till lagårn, brunnen etc. Och karana skulle ut och plöja landsvägen. Ploglaget i byn, som utgjordes av två bönder utom far, hade ett vägstycke av en gammal fjärdedels mil att ploga och hålla öppen för trafik hur bra och hur länge det än snöade och yrde. Och för detta hade de en viss avgift om året, om jag minnes rätt hade de 40 kronor tillsammans. År 1888, då det var stark snöyra, fingo de dag ut och dag in i över en månad vara på vägen och skotta snö eller plöja snö. Och de tre bönderna och deras drängar vunno ej själva hålla vägen öppen, utan de fingo leja en karl extra vardera. Och när ploglaget ej fick mera

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

7668

5.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941 Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

tillsammans än nämnda summa, så förstår man vilken förlust bönderna fick göra. Men det oaktat gjorde de sin plikt. Kronolänsman Hjærtqvist kom ofta och körde, för att inspektera om vägen var öppen. Och ibland yrde det så bra när han kom så där de nyss skottat, var vägen igensnöad, och då måste de gå och hålla i släden, så han ej välte i snödrivan.

Min far var plogfogde i ploglaget, och han fick även ha snöplogen under tak. Därför samlades ploglaget alltid hemma på vår lagårdsgård, när de skulle ut och plöja. Detta tyckte jag alltid var så roligt. De hade var sitt par oxar, som de spände för plogen, sedan de burit ut plogen och satt ihop den. Alltså hade tre par oxar, som drog plogen. Å, vad detta var vackert att se! Tre par röda oxar i rad spända för snöplogen, som snön yrde omkring när den plöjdes upp i höga kammar, och så det snövita vackra vinterlandskapet, där träd och buskar voro klädda med snö. Det var måleriskt! Denna syn glömmar jag aldrig. Mor bjöd alltid ploglaget på kaffe, då de skulle ut med snöplogen.

Före jul var det väldigt bråttom i hemmet med att spinna

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR

M. 7668 : 6.

Landskap: Småland Uppptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Upppteckningsår: 1941. Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och väva, synnerligast om vi skulle ha nya klänningar till jul. Då skulle först tyget vävas, sedan skulle det bäras till färgmötet i Stora Nygård, där färgare Schéele från Alvesta hade färgmöte var fjortonde dag. Och då fick vi lämna tyget till prässning eller filtning. Sedan skulle min näst äldsta syster Anna, sy klädningarna då hon hade lärt till sömmerska.

Efter jul vidtog åter arbetet med att väva och spinna. Nu vävdes underkläder både till männen och kvinnorna i hemmet. Före 1890-talet voro alla våra kläder hemvävda. "Köpetyg" kom ej i bruk förrän vid 1890-talets ingång. Sedan försvann det hemvävda tyget på några få år, emedan det ansågs "gammalmodigt" att komma i en hemvävd klänning.

Mor hade den ordningen, att till "Sigfridsmesse" skulle allt linet vara spunnit och lingarnet bykt, så man fick börja att väva linnevävarna, så dessa kommo ut i tid till att blekas. Då apeln hade blommat på våren, borde linnevävarna vara blekta.

Om vinterkvällarna brukade vi "vila skumme", d.v.s. upphöra med arbetet några minuter medan det skymnade, då man ej längre såg att arbeta vid dagsljus. Detta var en kvarleva från

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

7668:7

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941. Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ljusbristens tider. Innan det blev kvällar skulle jag bära in ved, både vad som behövdes i köket och i stuerummet. Så skulle mina systrar kvällfodra djuren och mjölka och jag skulle hjälpa till vad jag kunde. Därefter samlades hela familjen i stuerummet. Då karana ej ottetrask sutto de inne om kvällarna och slöjdade med ett eller annat, såsom göra kvastar, rävsetinna, yxeskaft, skopor och skoffor; piskasnärtar av tagel, spinga stickor, etc. Karana sutto nere vid dörren "på nedre teljemötetet". Sedan satt mor längst fram i rummet och spann, intill henne satt syster Anna och sydde, sedan sutto mina systrar Martina och Ida och spunno, alla efter ålder. Detta var trevliga aftnar. Mor berättade för oss om sagor och sägner, om trollen i Skörda backar som hämtade vatten i gårdsbrunnen, om tomtar som siktade i månskenet, om "puka kyrka", om näcken, om vättar et.cetc. Och far berättade spökhistorier, så en tordes inte ens titta mot ett fönster, för en var rädd att där stod ett spöke och tittade in. Dessutom berättade far och mor om sina upplevelser i sin barndom, hur de fingo låna eld etc. Och far berättade om, att då han var barn fick han följa med sin far till den ena marknaden efter den

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

A 7068:8

Landskap: Småland Uppptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941. Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

andra och köra "oxadrifter.", och sedan fick han vakta oxarna om nätterna medan de betade, så de je försvunno. Och det hände ofta, att han ej fick sova på sju, åtta nätter i följd, så när han kom hem, orkade han ej tala. Så trött var han. Och drängen hade en del "änter" och "paschaser" att tala om, som han hade hört gamla personer omtala. Och så talades det om frimurare som "slaktade människor", och att hemligheten inom godtemplarföreningen bestod i, att "kyssa Kunga-Lenan där hon var högast, när hon plockade spånor"!! Dessutom både nya och gamla historier som voro både skämtsamma, alvarliga och moraliska. Så till slut sa mor: "Nu ska Johan eller Blenda läsa aftonbönen i psalmboken." Och så fingo vi läsa högt aftonbönen som hörde till dagen i veckan samt bönen om en "salig hädanfärd" jämte andra böner och aftonpsalmer. Därefter sjöngo vi alla "Så går en dag" "O, du som mina brister vet", "Sann tro på Gud", "Herre signe du och råde", m.fl. psalmer. Därefter fick jag ställa mig intill mor och med sammanknäppta händer läsa högt mina aftonböner utantill. Brasan flammade i den öppna spisen och lampan brann mitt i rummet. Sådana stämningsfulla aftnar, som man aldrig

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7668:9

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941. Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

glömmer, väckte kärlek till hemmet och hembygden. Och jag är tacksam mot mina föräldrar för detta barndomsminne.

Vid nio eller halv tiotiden på kvällen gingo vi vanligen till sängs. Men innan dess skulle man gå ned i ladugården och titta till djuren, och strö under korna, för de ej skulle bli smutsiga på låren.

Mor lärde oss flickor spinna och väva, varpa, solva, "svepa väven" och "knyta upp väven." Det var så roligt att både spinna och väva! Så när mor gick ifrån spinnrocken, då jag var liten, sprang jag genast dit och började spihna, oaktat jag ej hade lov därtill, synnerligt när hon spann garn till varp. Mor spann även sytråd. Och hon spann även garn till sina solv, vilka hon själv knöt på en gammal "selvafjöl", och hon lärde även oss knyta sådana. Hon lärde oss även väva dräll och annan konstvävnad. Mina systrar fingo varje år väva en drällväv till sig, som var ämnad till deras egen hemgift. Mor lärde oss flickor även färga garn och tyger i växtfärger.

Då mor hade vävit stampetyg eller vadmål till karana, skulle skräddaren komma hem till vårt och sy det. Det blev en

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

7668:10.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941 Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

riktig uppståndelse då skräddarna kommo. Och "mäster" hade vanligen 3-4 "syhera" med sig. Skräddarna skulle sitta inne i stuerummet vid främre fönstret, där slagbordet flyttades ut på golvet och båda skivorna fälldes upp. Skräddarna gjorde sig snart hemmastadda och en av syherana gick ut i köket med prässjärnen som han satte vid elden i köksspisen. Den förste skräddaren jag minns, som var i vårt hem och sydde, var Magnus Abrahamsson, och den andre var "Sven i Stendalen." Skräddarna stannade flera dagar i hemmet. Min far berättade om en skräddare, då han var barn, som kallades "Halte Svenen", att han brukade säga till sina syhera, då de voro på ett bra ställe och sydde: "Här ska ni ta körta styng å dra åt bra, så vi få va här länge." Och när de kommo till ett dåligt ställe, sa han: "Tan långa styng, å dran åt lälla, så vi va kömnen härifrå."

Då skräddarna voro hos oss, sydde de kläder till både far och min bror och ibland även till drängen. När de sydde, ville de sy med hemspunnen sytrå, som mor spunnit, och så ville de ha vax till att vaxa tråden med. Jag minns en gång, då skräddarna voro hos oss, så blev den ene syheren förtjust i min syster

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR

7668:11

Landskap: Småland
Härad: Allbo
Socken: Vislanda
Uppteckningsår: 1941

Upptecknat av: Blenda Andersson
Adress: Skörda, Vislanda
Berättat av:
Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ida, så han hade så många ärende ut i köket med prässjärnet. Mäster förstod pojken's ärende, och började skämta med Ida och honom. Men Ida gillade inte pojken, utan en gång när han kom ut i köket, öste hon en skopa kallt vatten i nacken på honom. Men sen gick han inte ut i köket mer.

En gång var en gammal "bötskräddare" hos oss och sydde "åkfällar" och "sängfällar" (mor räkna ut, att alla hennes barn skulle ha var sin fäll i hemgift). Han kallades "Sika Pettern", och var ett riktigt original. Han var puckelryggig och liten till växten, men han hade en språklåda som sprudlade av humor, satir och kritik. Då han sydde, satt han på bordet med benen i kors och med ryggen vänd mot rummet. Men ingenting som skedde därinne, undgick honom, ty vid varje styng han tog, stack han huvudet under armen och såg utåt rummet. Han kunde berätta som ingen annan! Och han omtalade, att då han en gång var i H. och sydde, försvann två stora sytrådsnystan i sykor-gen på hans sybord. "Si, ja tötte de va så besattanes förarligt, för matmorän konne ju tro att ja va tjuven. Så ja sa te Johanna, som va matmoä: "Ja haa blett å me de bägge nöstanen här i sy-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R.

M. 7668:12.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941 Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

körger, men ja kan så möet, så di ska nok kömma tebaks, he, he, he, fö ställa hem tjyvgods dä kan ja, sa ja ti na. Si, ja trodde ju pian om att. Så mens ja vilade skomme smydde ja me "opp på fastevingen å yppnade henna skrin, ä dä lå jagu nöstenen. Ja to å stöppade dä ena på me, å de anra la ja på vinds-trappan. Sing nå fölket åt natern, satte ja me på spishällen i stuespisen å började spotta öpp åt pipan å momlade en del obegriplia oä, å så nämnde ja de begge nöstanen, som va stole-na på slaaboät. Allehopa ble då så förbloffade så de stante å äta, å pian satt så rö som en töppakam. Å då så sae ja högt: ja befaller nu att nöstanen kömma fram! Å mä dä samma to ja näven bakom ryggen å kastade öpp nöstat i pipan, som ja hade i lomman, så dä kom i ett skott tebakes och trellade ut på golvvet. Men då sae ja: Lia visst som att de ena nöstat inte kom längre än te trappan i fastan, å ble ligganes däa, lia visst ska den, som haa tatt nöstenen dansa näken härinne i kväll. Allesamman spronge då genast ut i fastan å tittade på trappan, ä dä lå ju nöstatt, he, he, he, Men nu böjte pian lipa, å sa te Johanna: "Matmoä lella, matmoä lella, ja haa tatt

nator = natvord
- tvällsvard

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 7668:13.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941 Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

dom" Å nu va ja frikänd för stölden. Å dä va dä ja velle,"
tillade Sika Pettern.

Vi hade även skomakarna hemma hos oss då jag var barn. Den
förste, som jag minns var hemma hos oss och sydde skodon, hette
Johan Bengtsson och var gift med "kloka Johanna". Jag fick då
ett par kängor, och när jag första gång provade dom, knarrade
de inte. Det gjorde mig så besviken, men skomakaren tröstade
mig med, att de gjorde det när jag haft dem en tid.

De andra som voro hos oss, bodde i Aspelund här i socknen.
De voro två bröder, och kallades "Aspelonna-skomakarna". Skoma-
karna skulle också sitta inne i stuerummet, men de skulle sitta
vid södra fönstret, där skomakaretavlan skulle stå. Denna sed,
som var allmän, var troligen en kvarleva från kronstängernas
tid. Skräddaren ansågs tydligen för mer än skomakaren, enär han
fick gå framom den främre kronstången. - Då skomakarna kommo,
blev det också uppställt i stuerummet med alla grejor, som
skomakarna hade omkring sig, såsom "lästaknippen", vattenbaljan,
där sulorna blöttes, buntar med sulor och skinn samt gamla
skodon som skulle lagas. Far hade alltid egna sulor samt läder

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 7668 :14.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Blenda Andersson

Härad: Allbo

Adress: Skörda, Vislanda

Socken: Vislanda

Berättat av:

Uppteckningsår: 1941

Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och skinn, som han låtit bereda hos garvaren av hudar efter sina egna kalvar och kor när de slaktades. På den tiden syddes skodonen för hand och pliggades med pligg, som skomakarelärlingen fick bränna i kaffebrännaren, innan den(pliggen) användes. Såväl skräddarna som skomakarna voro ena livade laxar när de voro borta och sydde. Hemma på vår gård var en "lötttesten" och en "kastesten" och på dessa prövade de sin styrka. Den förstnämnde vägde 147 kilo och den senare 12 kilo, så inte var det leksaker för skräddare.

Då jag var barn, sjöng de om skräddaren: "Skräddare,

"Skräddare, skräddare skrynkelben,

storä röv å smala ben

sådan ussel varelse

borde inte vara te."

En annan värs löd:

"Det gläder mig av hjärtans grund

att femton skräddare väja ett pund,

med sax, å vax, å nål, å trå,

å sörringen på."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7668:15

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941. Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Då "Aspelonna-skomakarna" voro hos oss, fick mor kärna nästan varje dag, emedan den ene av skomakarna hade lungsot, och var ordinerad att dricka färsk kärnmjölk.

Jag minns en dag mor kärnade, så kom Stina i Madhem till oss i ett ärende. Hon ville nämligen, att far skulle köra till henne ett lass ved, för hon hade ingenting att elda med, och vintern var kall. Och far lovade henne göra detta. Mor bad Stina sitta och vänta medan hon kärnade, så skulle Stina få en "kärnegås(smörgås) innan hon gick. Men det var ovanligt drygt denna gång att kärna, för grädden ville inte "skäras" så det blev smör. Vi hade inte utan sinekor som mjölkade, och då har grädden alltid svårt för "skäras", Men Stina hade en annan mening, och hon sa: "Dää nön som haa förgjort mor Kristinas gräde, dä ä däför de inte bleä nöt smöä. Men ja ska lära mor Kristina häät hong ska göra. Hon ska lägga en tvåkrona i grädden i kärnan, så bliä dä genast smöä. Mor svarade, att hon inte hade någon tro därpå, men att hon kunde väl försöka. Och så lade hon dit en tvåkrona, därpå fortsattes kärningen. Mor drog kärnan, å Stina drog den, och mina systrar drog den, men det

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7668:16.

Landskap: Småland Upptecknat av: Blenda Andersson
Härad: Allbo Adress: Skörda, Vislanda
Socken: Vislanda Berättat av:
Uppteckningsår: 1941 Född år 1880 i Vislanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

blev ändå inte smör. Men då sa Stina: "Här måste en ta te dä som biter på förtrollningen. Ha ni nöre gammal hästsko så tan fram den så ska ja hålla den i ellen(elden) tes den bleä elrö, sen ska vi lägga den onne kärnan mens vi dra på å kärna. Å så ska ja lägga en elglöv i grädden i kärnan och sätta en täljeboss mellan löket å kärnan, så ska ni väl få si, dä bleä smöä." När Stina hade gjort detta började hon dra kärnan av all kraft. Och när hon hade dragit en stund, började grädden att skäras. Men då börja Stina att jubla och sa: "Dä si ni! Dä si ni! Va dä intē dä ja sae, att grädden va förtrollad. Dä hjälpte mä hästskon. Å, nu ska ni titta ätte vecken dä ä som ha förgjort grädden, ty den kömma nu hit inom tre dygn, å den har ett runt brännsår i pannan, precis som dä vore brännt me en hästsko." Mor blev glad för det blev smör, när de länge kärnat. Och Stina fick två "kärnegåsar" och en kaka bröd med sig hem.

Efter tre dygn sa jag till mor: "Här har ju ingen varit som haft brännsår i panna." "Det där som Stina gjorde och sade var bara gammalt skrock, så det ska du inte tro på", svarade mor.

Upptecknat av Blenda Andersson, Skörda, Vislanda.

Skriv endast på denna sida!